

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **Duran Grill, spol. s r.o.**, se sídlem Sekaninova 398/2, Hradec Králové, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Královehradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 5. 2020, č. j. 29 A 9/2018 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Tato částka bude vyplacena k rukám jejího zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Ledčická 649/15, Praha, z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 22. 5. 2020 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2018, č. j. KUKHK-12649/DS/2018/Kj. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelčino odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 13. 2. 2018, sp. zn. P/3033/2017/OP/Čih, kterým byla stěžovatelka uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a byla jí uložena pokuta ve výši 2500 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1000 Kč.

[2] Stěžovatelka uvedla pouze, že podává kasační stížnost, kterou se domáhá zrušení napadeného rozsudku krajského soudu. Neuvedla však žádné konkrétní skutkové či právní důvody, pro které by měl Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušit. Nejvyšší správní soud ji proto v souladu s § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením ze dne 2. 6. 2020, č. j. 5 As 172/2020 - 11, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede důvody, pro které napadá v záhlaví uvedený rozsudek krajského soudu. Stěžovatelka byla zároveň

poučena o tom, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[3] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2020, č. j. 5 As 172/2020 - 11, bylo doručeno stěžovateli, resp. jejímu zástupci do datové schránky dne 5. 6. 2020. Posledním dnem lhůty měl být 5. 7. 2020, nicméně tento den byla neděle a následující den byl státní svátek. Lhůta tak uplynula dne 7. 7. 2020.

[4] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[5] K důvodům kasační stížnosti uplatněným po uplynutí uvedené lhůty nelze s ohledem na opožděnost takového doplnění kasační stížnosti přihlížet (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 - 28).

[6] V daném případě stěžovatelka podala blanketní kasační stížnost, kterou ve stanovené lhůtě nedoplnila, a ve stanovené lhůtě ani nepožádala o její prodloužení. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti tak není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a), § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[7] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud současně rozhodl podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení již zaplaceného soudního poplatku, a to ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 téhož zákona.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 31. července 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu